

ZASADY SPORZĄDZANIA PRZYPISÓW

Numer przypisu w tekście umieszczamy przed znakiem interpunkcyjnym kończącym zdanie lub jego część. Numer przypisu w tekście stawiamy przed kropką kończącą zdanie.

Każdy przypis kończy się kropką.

Typy przypisów

Cytowanie monografii jednoautorskiej: inicjał imienia, nazwisko (-a) autora (-ów), tytuł dzieła (pisany kursywą bez cudzysłowu), miejsce wydania: wydawnictwo i rok wydania (przed rokiem zaznaczamy części wydawnicze, czyli numer kolejnego wydania), strona lub wykaz cytowanych stron. Przykład: T. Kowalski, *Kościół pierwszych wieków*, Warszawa: PIW³2007, s. 107-109.

Cytowanie artykułu z monografii wieloautorskiej: inicjał imienia, nazwisko (-a) autora (-ów) cytowanego artykułu, tytuł artykułu (pisany kursywą bez cudzysłowu), po przecinku umieszczamy w: (bez cudzysłowu), skrót imienia i nazwisko (-a) redaktora (-ów) monografii wraz ze skrótem (red.) umieszczonym w nawiasie, tytuł monografii (pisany kursywą, bez cudzysłowu), miejsce wydania: wydawnictwo i rok wydania (przed rokiem zaznaczamy części wydawnicze, czyli numer kolejnej edycji), strona lub wykaz cytowanych stron. Przykład: P. Broniarek, *Rola katechistów w ewangelizacji Amazonii*, w: K. Górzyński, M. Prot (red.), *Ewangelizacja Amazonii*, Olsztyn: SQL³2007, s. 340-341.

Cytowanie artykułu z czasopisma: inicjał imienia, nazwisko (-a) autora (-ów), tytuł artykułu (pisany kursywą bez cudzysłowu), pełna nazwa czasopisma (w cudzysłowie) rocznik oraz (w nawiasie) rok, ewentualnie cyfrę zeszytu lub numeru, stronę lub wykaz cytowanych stron. Przykład: S. Malinowski, *Mariologia papieża Franciszka*, „Przegląd Teologiczny” 13 (2005) z. 3, s. 28-31.

Cytowanie hasła z encyklopedii lub leksykonu: inicjał imienia, nazwisko (-a) autora (-ów), tytuł hasła (pisany kursywą bez cudzysłowu), po przecinku umieszczamy w: (bez cudzysłowu), skrót imienia i nazwisko (-a) redaktora (-ów) encyklopedii/leksykonu wraz ze skrótem (red.) umieszczonym w nawiasie, pełna nazwa encyklopedii/leksykonu (pisana kursywą), numer tomu (stosujemy skrót „t.” pisany małą literą), miejsce wydania: wydawnictwo i rok wydania (przed rokiem zaznaczamy części wydawnicze, czyli numer kolejnej edycji), strona/kolumna lub wykaz cytowanych stron/kolumn. W przypadku znanych encyklopedii, redagowanych przez wielu redaktorów, nazwiska redaktorów encyklopedii/leksykonu można opuścić. Przykład: A. Bartoszek, *Starość*, w: J. Nagórny, K. Jeżyna (red.), *Jan Paweł II. Encyklopedia nauczania moralnego*, Radom: Polskie Wydawnictwo Encyklopedyczne 2014, s. 511-513; M. Theobald, *Misterium. II. Biblisch-theologisch*, w: *Lexikon für Theologie und Kirche*, t. 7, Freiburg-Basel-Rom-Wien: Herder³1998, kol. 577-579.

Cytaty w przypisie. Jeżeli w przypisie zostaje przywołany jakiś cytat, to umieszczamy go w cudzysłowie. Podobnie, jak w tekście głównym, fragmenty opuszczone w cytatach należy zaznaczyć trzema kropkami w nawiasach kwadratowych: [...].

Opracowania w maszynopisie: Obowiązują zasady odnoszące się do monografii, przy czym należy zaznaczyć, gdzie znajduje się maszynopis, np. S. Kowalski, *Wspólnota Kultury*, Warszawa 1999, mps w Archiwum UKSW w Warszawie, s. 5.

Cytowanie dokumentów Kościoła: w przypadku encyklik i adhortacji papieskich oraz obszerniejszych wypowiedzi Magisterium Kościoła (np. Kongregacji Nauki Wiary), stosujemy ogólnie przyjęte skróty, dodając numer odpowiedniego akapitu dokumentu, a nie stronę konkretnego wydania, np. gdy chodzi o encyklikę Jana Pawła II *Redemptor hominis*, numer 10, zapis będzie wyglądał następująco: RH 10.

W przypadku dokumentów soborowych używamy skrótów polskich nazw danego dokumentu przyjętych w: *Encyklopedia Katolicka. Wykaz skrótów*, Lublin: TN KUL 1993.

W przypadku przemówień papieskich podajemy imię papieża, nazwę konkretnego przemówienia (kursywą, w cudzysłowie) i po kropce określenie charakteru wypowiedzi (kursywą), datę lub rok (w nawiasie) oraz (w zależności od źródła) dalszy zapis jak w przypadku monografii wieloautorskiej lub czasopisma. Przykłady: Jan Paweł II, „*Eksperyment w biologii*”. *Przemówienie do uczestników Tygodnia Studiów zorganizowanego przez Papieską Akademię nauk* (23 X 1982 r.), „L'Osservatore Romano” (Pl) 10 (1982), s. 8; Benedykt XVI, „*Otoczmy opieką osoby zranione*”. *Przemówienie do uczestników kongresu poświęconego pladze aborcji i rozwodów* (5 IV 2008), w: J. Brusilo (red.), *W trosce o życie. Wybrane dokumenty Stolicy Apostolskiej*, t. 2, Tarnów: Biblos s. 335-337.

Cytowanie serii wydawniczych: Obowiązują zasady analogiczne do monografii, przy czym nazwę serii wydawniczej i numer tomu podajemy w nawiasie bezpośrednio po tytule dzieła. Przykład: J. Gnilka, *Das Matthäusevangelium* (Herders Theologischer Kommentar zum Neuen Testament, t. I-1), Freiburg-Basel-Wien: Herder 1988, s. 239-241.

Tłumaczenia: skrót imienia i nazwisko tłumacza zamieszczamy po skrócie „tłum.” bezpośrednio po tytule danego artykułu/danej monografii. Przykład: B. Wald, *Święty Tomasz o sumieniu. Obecny paradygmat w debacie filozoficznej*, w: Św. Tomasz z Akwinu, *Dysputy o sumieniu. Dysputy problemowe o prawdzie*, tłum. A. Białek, Lublin: Polskie Towarzystwo Tomasza z Akwinu 2018, s. 213.

Źródła online: należy podać autora i tytuł analogicznie jak w źródłach drukowanych (jeśli są dostępne), adres internetowy, oraz datę dostępu w nawiasie kwadratowym, np. J. Kowalski, *Teologia w Polsce*, <http://www.strona.pl/costam/plik.pdf> [dostęp: 11 XI 2013 r.].

Powtarzanie przypisu: nie stosujemy takich słów, jak np. tamże, tenże, dz. cyt. itp., ale powtarzamy skrócony zapis bibliograficzny (inicjał imienia, nazwisko, tytuł lub jego część oraz strony), np. J. Kowalski, *Teologia*, s. 4.

Przykłady przypisów

¹ A. Derdziuk, *Teologia moralna w służbie wiary Kościoła*, Lublin: Wydawnictwo KUL 2010, s. 125-134.

² A. Derdziuk, *Teologia moralna*, s. 89.

³ P. Feyerabend, *Mentale Ereignisse und das Gehirn*, w: P. Biery (red.), *Analytische Philosophie des Geistes*, Weinheim-Basel: Beltz Verlag ⁴2007, s. 121-125.

⁵ T. Zadykowicz, *Okaleczenie*, w: *Encyklopedia Katolicka*, t. 15, kol. 460-461.

⁶ DWR 10.

⁷ TWNT, t. 1, s. 321.

- ⁸ „Urząd duchowny w Kościele”. *Raport Wspólnej Komisji Rzymskokatolicko-Ewangelicko-Luterańskiej* (1981), w: K. Karski, S. C. Napiórkowski (red.), *Bliżej wspólnoty. Katolicy i Luteranie w dialogu 1965-2000*, Lublin: TN KUL 2003, s. 254.
- ⁹ Hozjusz S., *List do Karola Boromeusza*, w: H. Wojtyśka (red.), *Korespondencja Stanisława Hozjusza kardynała i biskupa warmińskiego*, t. 3, cz. 1, Olsztyn: Warmińskie Wydawnictwo Diecezjalne 1980, s. 380.
- ¹⁰ KPK, kan. 1108 § 2.
- ¹¹ Jan Paweł II, „Etyczne problemy genetyki”. *Przemówienie do uczestników sympozjum zorganizowanego przez Papieską Akademię Nauk* (20 XI 1999 r.) nr 2, „L'Osservatore Romano” (Pl) 2 (1994), s. 37.
- ¹² STh. II-II, q. 64 a. 7.
- ¹³ H. Renard, *Sprawiedliwość*, w: A. Ziemia, K. Kłaga (red.), *Słownik społeczny*, Wrocław 1999, s. 23-28.
- ¹⁴ P. Bartnik, *Szansa Kościoła*, „Gazeta Teologiczna” z 24 V 1999, s.13-14.
- ¹⁵ J. Carter, M. J. Owen, A. G. Cardno, M. C. O'Donovan, *Psychiatric genetics: back to the future*, <http://www.anth.org/ifgene> [dostęp: 20 XI 2005].
- ¹⁶ Kongregacja Nauki Wiary, „*Quaestio de abortu*”. *Deklaracja o przerywaniu ciąży* (18 XI 1974 r.), w: K. Szczygieł (red.), *W trosce o życie. Wybrane dokumenty Stolicy Apostolskiej*, t. 1, Tarnów: Biblos 1998, s. 303-315.
- ¹⁷ B. Wald, *Święty Tomasz o sumieniu. Obecny paradygmat w debacie filozoficznej*, w: Św. Tomasz z Akwinu, *Dysputy o sumieniu. Dysputy problemowe o prawdzie*, tłum. A. Białek, Lublin: Polskie Towarzystwo Tomasza z Akwinu 2018, s. 213.
- ¹⁸ W. Sinnott-Armstrong, *Introduction*, w: *Moral Psychology*, t. 4: *Free Will and Moral Responsibility*, London: MIT Press, Cambridge MA, s. xiii-xviii.
- ¹⁹ Cornelius Nepos, *On Great Generals. On Historians*, tłum. J. C. Rolfe, Cambridge: Cambridge University Press 1929, s. 4.
- ²⁰ P. Ekman, *Basic Emotions*, w: T. Dalgleish, M. Power (red.), *Handbook of Cognition and Emotion*, Sussex: John Wiley & Sons 1999, s. 123-144.

Dostosowanie przez autora zapisu przypisów do powyższych zasad jest warunkiem przyjęcia tekstu przez redakcję do publikacji w „Studiach Nauk Teologicznych”.